

č. 11.122.

Tituly. — Policejní právo trestní: * Skutková podstata přestupku § 45 zák. čl. XL:1879 jest dána, užívá-li kdo bez bližšího označení v tuzemsku doktorského titulu, nabytého na budapeštské universitě po převratu bez nostrifikace příslušného diplomu.

(Nález ze dne 7. března 1934 č. 4687.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 2501/23, 9357/31, 8247/29, 10461/33.

Věc: Koloman K. v K. proti zemskému úřadu v Bratislavě o potrestání pro užívání doktorského titulu.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Rozsudkem z 5. června 1931 uznal okr. úřad v Moldavě n. B. jako policejní trestní soud I. stolice st-le vinným přestupkem § 45 zák. čl. XL:1879, spáchaného tím, že v úředním podání vlastní jméno podepsal s připojením zkratky »dr«, ačkoliv doktorský diplom v Maďarsku nabytý nepodrobil v Čsl. republice nostrifikaci; st-l byl odsouzen podle cit. paragrafu s použitím § 21 zák. čl. XL:1879 k peněžité pokutě 50 Kč, v případě nedobytnosti k 3dennímu uzamčení na vlastní útraty.

Odvolání st-lovo podané z tohoto rozsudku zamítl zem. úřad v Bratislavě nař. rozhodnutím a potvrdil rozsudek první stolice. V důvodech uvedl, že skutková povaha přestupku obviněnému za vinu kladeného je zjištěna jeho doznáním, že doktorského titulu používá v úředních podáních. Současně ve svém podání veřejně prohlašuje, že jeho doktorský diplom nebyl nostrifikován, což by po jeho názoru jen tehdy bylo potřebné, kdyby chtěl zastávat místo kvalifikovaného úředníka, totiž kdyby chtěl užívat svého diplomu, aby měl stejné postavení, jaké je spojeno s doktorskou hodností. Toto tvrzení odvolatelovo však neobstojí, poněvadž z pojmu suverenity státní plyne, že stát uznává a připouští na svém území jen tituly a hodnosti, které poskytl nebo uznal sám stát. Výjimku z tohoto zákazu tvoří jen nostrifikace cizozemských diplomů. Tudíž k tomu, aby držitel cizozemského doktorátu na území Čsl. republiky dosáhl takového akademického oprávnění, které přísluší doktorům universit tuzemských, k čemuž ovšem přináleží i právo užívání »doktorského titulu«, je nevyhnutelně potřebná nostrifikace diplomu. Poněvadž však obviněný této podmínce nevyhověl, totiž svůj diplom nenostrifikoval, proto neprávem užíval titulu »doktor«, v důsledku čeho musel býti podle § 45 zák. čl. XL:1879 trestán.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí nss uvažil toto:

St-l byl potrestán podle ustanovení § 45 zák. čl. XL:1879, v němž se stanoví, že užívá-li někdo titulu anebo hodnosti, které mu po právu nepřísluší, čímž je veřejnost uváděna v omyl, . . . má býti potrestán peněžitým trestem do 1.000 Kč. Žal. úřad shledal skutkovou podstatu tohoto přestupku v tom, že st-l užíval doktorského titulu, který mu po názoru žal. úřadu po právu nepřísluší, poněvadž doktorského titulu na-

byl v cizině a jeho doktorský diplom nebyl nostrifikován. St-1 proti tomu namítá, že užívání v cizozemsku nabytého doktorského titulu v tuzemsku nepříčí se právnímu řádu a nelze tudíž st-le trestati.

Tomuto stanovisku stížnosti nemohl nss přisvědčiti.

Mluví-li se v § 45 zák. čl. XL:1879 — tedy v tuzemské normě trestní — o titulu neb hodnosti, které tomu, kdo jich užívá (scil. v tuzemsku), po právu nepřísluší, jest tomu rozuměti tak, že zákon, pokud jde o tituly a hodnosti nabyté v cizozemsku, nemá na mysli okolnost, zda titulu neb hodnosti bylo rite nabyto podle toho kterého cizozemského právního řádu, nýbrž zda používání titulu neb hodnosti je v souhlase s právním řádem tuzemským.

Jak z odůvodnění nař. rozhodnutí je zřejmo, je žal. úřad toho názoru, že nepřipustnost užívání cizozemského titulu doktorského, který nebyl nostrifikován, plyne z pojmu státní suverenity. Názor ten uznal nss správným. Z pojmu suverenity státu plyne totiž, že stát uznává jen takové tituly vůbec, tedy též tituly akademické, které byly uděleny státem samým nebo jeho povolanými orgány, resp. které byly uděleny pod jeho autoritou tuzemskými činiteli, cizozemské tituly pak jen potud, pokud stát jich uznání buď generelně nebo individuálně — nostrifikací — vyslovil (srov. Boh. A 8247/29, 9357/31). Jen o takových titulech lze tvrditi, že »přísluší« jejich uživatelům — v tuzemsku — po právu, totiž s hlediska vnitrostátního právního řádu, obzvláště jsou-li jejich uživatelé osoby tuzemské státní příslušnosti a v tuzemsku usedlé.

Na stejném stanovisku stojí také zák. z 10. prosince 1918 č. 61 Sb., jímž se zrušují šlechtictví, řády a tituly, neboť v § 1 odst. 1 větě druhé tohoto zák. se pouze vyslovuje, že v platnosti zůstávají tituly, na které lze splněním předepsaných podmínek nabytí právního nároku (titul doktorský, inženýrský atd.), pak tituly, jež vyjadřují skutečně zastávanou úřední hodnost a vyznamenání udělovaná vysokými školami (čestné doktoráty a pod.). Tímto ustanovením se nic nemění na dosavadním právním stavu, pokud jde o užívání cizozemských titulů a hodností v tuzemsku, nýbrž stanoví se jím pouze výjimka ze zásady vyslovené v první větě odst. 1 § 1 cit. zák., že šlechtictví, řády a tituly se zrušují. Stížnost tedy neprávem spatřuje v tomto předpisu pozitivní ustanovení v tom smyslu, že se v tuzemsku bez dalšího připouští užívání titulů a hodností, jež jsou v cit. předpisu uvedeny, bez rozdílu, zda jde o tituly a hodnosti, nabyté v tuzemsku či v cizozemsku.

V předpisu § 45 cit. zák. čl. stanoví se jako další náležitost skutkové podstaty deliktu tam normovaného, aby užíváním titulu byla veřejnost uváděna v omyl. Že by tento znak skutkové podstaty deliktu, st-li za vinu kladeného, v daném případě splněn nebyl, stížnost nenamítá, a důvodně by ani namítati nemohla, kdyžť, jak nesporno, st-1 v inkriminovaném případě použil doktorského titulu bez jakéhokoli dodatku naznačujícího cizozemský původ doktorátu, tak že podle povahy věci každý mohl se domnívati, že st-1 užívá doktorského titulu v tuzemsku nabytého nebo nostrifikovaného.

Užil-li tedy st-l bez bližšího označení a bez nostrifikace doktorského titulu, nabytého po převratu na universitě v Budapešti, pak žal. úřad právem shledal v tomto jednání skutkovou podstatu přestupku § 45 zák. čl. XL:1879 a potvrdil-li odsuzující rozsudek první stolice, nelze v tom shledati nezákonného zásahu v subj. práva st-lova.

Č. 11.123.

Zaměstnanci veřejní. — Řízení správní. — Řízení před nss-em: I. Výrok kvalifikační komise podle § 18 a 20 služ. pragmatiky není rozhodnutím podle § 2 zák. o ss. — II. Do jaké míry je kvalifikační komise povinna výrok svůj odůvodniti?

(Nález ze dne 8. března 1934 č. 6469/32.)

V ě c: Jaroslav M. v P. proti ministerstvu financí o kvalifikaci a o služební pořadí.

V ý r o k: Stížnost do výnosu min. fin. z 9. července 1929 odmítá se pro nepřípustnost. Rozhodnutí min. fin. z 24. července 1929 zrušuje se pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Usnesením kvalifikační komise při zem. fin. ředitelství v Praze byl st-l za rok 1927 kvalifikován celkovým posudkem »méně přiměřeně«. Do usnesení tohoto podal st-l stížnost. Výnosem min. financí z 9. července 1929 bylo zem. fin. ředitelství v Praze sděleno, že kvalifikační komise při min. fin. v sezení konaném dne 8. července 1929 stížnost st-lovu zamítla a jeho kvalifikaci za rok 1927 potvrdila.

Dne 22. dubna 1929 dán byl st-li k nahlédnutí pořadový seznam z 31. prosince 1928 právních úředníků služební třídy I. b, IV. plat. stupnice, pro obvod zem. fin. ředitelství v Praze. V seznamu tomto jest st-l uveden na místě 89. za Otakarem M. Do tohoto zařazení podal st-l dne 3. května 1929 stížnost na min. fin., v níž namítal, že — ačkoliv nastoupil finanční službu konceptní 1. března 1900 a byl posledně jmenován ode dne 18. ledna 1922, — byl nyní zařazen až na místo 89. po Otakaru M., nastoupivším 10. prosince 1904. Ježto kvalifikace st-lova za rok 1927 nenabyla ještě právní moci, neboť st-l podal loni stížnost, o níž dosud nebylo rozhodnuto, mělo st-li býti ponecháno pořadí, jaké měl dříve. Avšak ani kdyby byla tato kvalifikace pravoplatnou, nebylo by podle náhledu st-lova pořadí jemu dané správné, neboť neznačilo by posunutí st-le o rok, nýbrž o 2—4 roky, a správně by bylo posunutí st-le za Václava V. St-l žádal proto, aby stanovené služební pořadí bylo změněno na dřívější.

Předkládajíc tuto stížnost podalo zem. fin. ředitelství v Praze dne 20. června 1929 žal. úřadu zprávu, že st-l řadil v pořadovém seznamu z 31. prosince 1927 podle data jmenování do VI. hodn. třídy dne 18. ledna 1922 mezi vrch. fin. rady Rudolfem H. a Františkem S. (položka 48. a 49. pořadového seznamu), který byl rovněž dnem 18. ledna 1922 jmenován do VI. hodn. třídy. Za rok 1927 byl však st-l kvalifikován